

Homilie Benedikta XVI. při mši sv. – Benin- 20.11.11.

Drazí bratři v biskupské a kněžské službě,
Drazí bratři a sestry!

Ve šlápějích svého blahoslaveného předchůdce, papeže Jana Pavla II., s velkou radostí přicházím podruhé na návštěvu milého afrického kontinentu, mezi vás do Beninu, abych vám přinesl poselství naděje a pokoje. Rád bych nejprve vřele poděkoval arcibiskupovi Cotonou, mons. Antoine Ganyému, za úvodní slova a pozdravil biskupy Beninu, jakož i kardinály a biskupy, kteří přišli z četných zemí Afriky i jiných kontinentů. A co nejsrdčněji zdravím vás všechny, milovaní bratři a sestry, kteří jste se přišli účastnit této mše svaté slavené Petrovým nástupcem! Myslím samozřejmě na obyvatele Beninu, ale také na všechny věřící ze sousedních frankofonních zemí, Toga, Burkina Faso, Nigeru a dalších. Naše eucharistická liturgie ze slavnosti Krista Krále je příležitostí poděkovat Bohu za 150. výročí počátků evangelizace Beninu, jakož i za druhé zvláštní zasedání biskupské synody pro Afriku, konané před časem v Římě.

Evangelium, které jsme slyšeli, nám praví, že Ježíš, Syn člověka, poslední soudce našich životů, vzal na sebe tvář těch, kteří hladovějí a žízní, cizinců, neoděných, nemocných či uvězněných, zkrátka všech lidí, kteří trpí nebo jsou vytlačováni na okraj. Naše chování k nim bude proto považováno za chování, jež je určeno samotnému Ježíši. Nespatřujme v tom jen literární formuli, pouhý obraz! Dokazuje to celý Ježíšův život. On, Boží Syn se stal člověkem, sdílel naši existenci až do těch nejkonkrétnějších podrobností, a stal se služebníkem i toho nejmenšího ze svých bratří. On, který neměl kam hlavu sklonit, je odsouzen k smrti ukřižováním. To je Král, kterého oslavujeme!

Nepochybně nám to může připadat zarážející! Dnes stejně jako před dvěma tisíci lety je zvykem spatřovat znamení královské hodnosti v úspěchu, moci, penězích a jen obtížně akceptujeme takového krále, který se stává služebníkem nejnepatrnějších, nejponíženějších, krále, jehož trůnem je kříž. Nicméně Písmo nám říká, že právě takto se zjevila Kristova sláva. V ponížení pozemského života se Mu dostává moci soudit svět. U Něho kralovat znamená sloužit! A požaduje od nás, abychom Jej následovali na této cestě, sloužili a byli vnímaví vůči volání člověka chudého, slabého a odsouvaného na okraj. Pokřtěný ví, že jeho rozhodnutí následovat Krista může vést k velkým obětem, někdy dokonce i k oběti života. Ale jak nám připomíná svatý Pavel, Kristus přemohl smrt a svým Zmrtvýchvstáním nás přitahuje k Sobě. Uvádí nás do nového světa svobody a štěstí. Mnohá pouta se starým světem a mnohé obavy nás dodnes vězní a brání nám žít svobodně a šťastně. Dovolme Kristu, aby nás osvobodil od tohoto starého světa! Naše víra v Něho, který je přemožitelem všech našich obav a každé naší ubohosti, nám umožňuje vstoupit do nového světa, kde spravedlnost a pravda nejsou parodií, do světa vnitřní svobody a pokoje se sebou samými, s ostatními i s Bohem. Tento dar jsme dostali ve křtu!

„Pojďte, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa“ (Mt 25,34). Přijměme toto slovo požehnání, které bude Syn člověka adresovat v den Soudu mužům a ženám, kteří v srdci svobodném a plném lásky k Pánu rozpoznali Jeho přítomnost mezi svými nejponíženějšími bratry! Bratři a sestry, tento úryvek evangelia je opravdu slovem naděje, poněvadž Král vesmíru je nám docela nablízku jako služebník nejnepatrnějších a nejponíženějších. Co nejsrdčněji chci říci všem lidem, kteří trpí, nemocným, těm, kteří jsou postiženi AIDS či jinými chorobami, všem, na které společnost zapomněla: Neztrácejte odvahu! Ježíš se ztotožnil s malíčkými a nemocnými, sdílel vaše utrpení a rozpoznává ve vás bratry a sestry, aby je osvobodil od každého zla a každého utrpení! Každý nemocný, každý chudý zasluhuje naši úctu a lásku, protože skrze něho nám Bůh ukazuje cestu k nebi.

Dnes se spolu se mnou radujte. Před sto padesáti lety byl totiž na vaší půdě zasazen Kristův kříž a poprvé se začalo hlásat evangelium. Děkujeme dnes Bohu za dílo, které vykonali misionáři, „apoštolští dělníci“ pocházející z vaší země nebo odjinud, biskupové, kněží, řeholníci, řeholnice, katecheté a všichni, kdo na africkém kontinentu včera stejně jako dnes umožnili, aby se šířila víra v Ježíše Krista! V této souvislosti chci zmínit památku ctihodného kardinála Bernardina Gantina, příklad víry a moudrosti pro Benin i pro celý africký kontinent!

Drazí bratři a sestry, všichni, kdo přijali podivuhodný dar víry, dar setkání se zmrtvýchvstalým Pánem, cítí také potřebu zvěstovat Jej ostatním. Církev existuje proto, aby hlásala tuto dobrou zvěst! A toto poslání je stále naléhavé! Po sto padesáti letech je ještě mnoho těch, kteří neslyšeli

poselství o Kristově spáse! Mnoho je také těch, kteří odmítají otevřít svoje srdce Božimu Slovu! Mnoho je těch, kteří mají slabou víru a jejich mentalita, zvyky a způsob života nebere v potaz evangelium, neboť se domnívají, že hledání sobeckého blahobytu, snadného výdělků nebo moci je posledním cílem lidského života. Budte nadšenými svědky víry, kterou jste přijali! Nechte zazářit Spasitelovu laskavou tvář všude, zejména mezi mladými, kteří hledají důvody života a naděje ve svízelném světě!

Církev v Beninu přijala od misionářů mnoho. Sama proto musí toto poselství naděje přinášet lidem, kteří Pána Ježíše ještě anebo už neznají. Drazí bratři a sestry, mějte tuto starost o evangelizaci ve svojí zemi, u národů svého kontinentu i celého světa. Nedávná biskupská synoda pro Afriku naléhavě připomíná: křesťan je člověk naděje, který se nemůže nezajímat o svoje bratry a sestry. Přímo by to odporovalo Ježíšovu jednání. Křesťan je neúnavným tvůrcem společenství, pokoje a solidarity, darů, které nám daroval sám Ježíš. Svoji vírou spolupracujeme na uskutečnění Božího plánu spásy lidstva.

Drazí bratři a sestry, posilujte proto svoji víru v Ježíše Krista úsilím o neustálou konverzi k Jeho osobě. Jedině On nám dává pravý život a může nás vysvobodit ze všech našich strachů a těžkopádnosti, z každé naší úzkosti. Znovuobjevte kořeny svého bytí ve křtu, který jste přijali a který z vás činí děti Boží! Kéž vás všechny Ježíš Kristus obdaří mocí žít jako křesťané a snažit se velkoryse předávat novým generacím to, co jste dostali od svých otců ve víře. (*V jazyce fon*) Kéž vás Pán naplní svými milostmi. (*anglicky*)

V tento slavnostní den se společně radujeme z kralování Krista krále na celé zemi. On odstraňuje všechno, co překáží smíření, spravedlnosti a pokoji. Víme, že pravá královská hodnota nespočívá v demonstraci moci, nýbrž v pokoře služby, nespočívá v utiskování slabých, nýbrž ve schopnosti chránit je a vést k životu v hojnosti (srov. *Jan 10,10*). Kristus kraluje z kříže a svými rozevřenými pažemi všechny národy země objímá a přitahuje k jednotě. Skrze kříž bourá zdi rozdělení, smiřuje jedny s druhými i s Otcem. Modleme se dnes za národy Afriky, aby všechny byly s to žít ve spravedlnosti, pokoji a radosti v Božím království (srov. *Řím 14,17*). S těmito pocity vroucně zdravím všechny věřící anglického jazyka, kteří přišli z Ghany, Nigérie a sousedních zemí. Bůh vám všem žehnej!

(*portugalsky*)

Drazí bratři a sestry, kteří mluvíte portugalsky a kteří mi nasloucháte, všechny vás zdravím a vybízím, abyste obnovili svoje rozhodnutí patřit Kristu a sloužit Jeho království smíření, spravedlnosti a pokoje! Jeho kralování může být ohroženo v našem srdci. Tady se Bůh setkává s naší svobodou. My – a jedině my – mu můžeme bránit, aby nad námi kraloval, a v důsledku toho ztěžovat Jeho vládu nad rodinami, společnostmi a dějinami. Mnoho mužů a žen kvůli Kristu vítězně odporovalo pokušením světa, aby žili svoji víru věrně, někdy až k mučednictví. Drazí pastýři a věřící, buďte podle jejich příkladu solí a světlem Krista na africké půdě! Amen.

Přeložil Milan Glaser, česká sekce Vatikánského rozhlasu